

1 תקנות התגמולים לנפגעי פעולות איבה (כללים להוכחת חוסר פרנסה), התשל"א-1971

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 9(1) ו-21 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התשל"ל-1970, ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות

בתקנות אלה -

"זמן קובע", "נכה" ו"אמצעי סיוע לשיקום" - כמשמעותם בתקנה 1 לתקנות הנכים (כללים להוכחת חוסר פרנסה), התשי"ג-1953 (להלן - תקנות להוכחת חוסר פרנסה);
"חוק הביטוח" - חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968;
"לשכה" - לשכת עבודה של שירות התעסוקה לפי חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959;
"רשות" - מנהל ענף ביטוח נפגעי עבודה של המוסד לביטוח לאומי או מי שהוא מינה במקומו ומנהל השיקום של המוסד לביטוח לאומי או מי שהוא מינה במקומו;
"ועדות רפואיות" - כמשמעותן בסימן ה' שבפרק ג' לחוק הביטוח ובתקנותיו;
"רישום" - רישום בלשכה;
"נכה משוקם" - נכה שסודר או הסתדר בעבודה או בעסק או שיש לו מקור פרנסה אחר;
"רופא מוסמך" - רופא אשר המוסד לביטוח לאומי מינה אותו להיות רופא מוסמך;
"פקיד תביעות" - כמשמעותו בסעיף 130 לחוק הביטוח;
"הגוף המוסמך" - רשות כמשמעותה בתקנה 18א לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956.

2. תנאים לתשלום תגמול למחוסר פרנסה

(א) נכה שאין לו הכנסה מכל מקור זולת תגמולים לפי החוק, רואים אותו כמחוסר פרנסה אם הוכיח לפקיד תביעות שנתקיימו בו אלה:

(1) הוא נרשם בלשכה שבוע ימים מתחילת הזמן הקובע;

(2) הוא הגיש בקשה בכתב לפקיד התביעות, לא יאוחר משבוע ימים מסיום הזמן הקובע, לתשלום תגמול למחוסר פרנסה, בצירוף תעודה מאת פקיד השיקום שאין לנכה כל סידור של מקור פרנסה, או תעודה מאת הלשכה, המעידה כי בזמן הקובע לא סיפקה לו הלשכה כל עבודה התואמת את הכשרתו המקצועית, רמת השכלתו, מצב בריאותו וכשרו הגופני, ואף לא סיפקה לו הכשרה מקצועית.

(ב) על אף העדר תעודה כאמור בתקנת-משנה (א) רשאי הגוף המוסמך לאשר, מטעמים מיוחדים שירשום ולתקופה שאישר, כי הנכה הינו מחוסר פרנסה.

3. עבודה או מקור פרנסה

עבודה או סידור של מקור פרנסה שהרופא המוסמך או ועדה רפואית, בתעודה חתומה בידו או בידי הועדה הרפואית, פסלו אותה מפאת אי-התאמתה מבחינה רפואית לנכה, אין רואים אותם כעבודה או כסידור של מקור פרנסה כנדרש בתקנה 2.

4. נכה משוקם

נכה משוקם רואים אותו כמחוסר פרנסה אם הוכיח לפקיד תביעות, בנוסף לאמור בתקנה 2, אחד מאלה:

- (1) הוא הפסיק את עבודתו או התעסקותו במקום פרנסה שבאמצעותו שוקם, מפאת אי-התאמתו להן מבחינה רפואית בהתאם לאישור מאת הרופא המוסמך;
- (2) הוא הפסיק את עבודתו שבאמצעותה שוקם, מחמת חוסר אפשרות מעשית להמשיך בהעסקתו בה, בהתאם לאישור בכתב מאת הרשות.

5. נכה ששוקם באמצעות עסק שבבעלותו

(א) נכה משוקם באמצעות עסק שבבעלותו היחידה או בבעלות משותפת, רואים אותו כמחוסר פרנסה, אם תביעתו להכיר בו כמחוסר פרנסה נתמכת באישור מנומק מאת הרשות המקומית שבתחומה נמצא עסקו, בנוסף לתנאים שעליו לקיים כאמור בתקנות 2 ו-4.

(ב) בתקנה זו, "עסק בבעלות משותפת" - כמשמעותו בתקנה 6(ב) לתקנות להוכחת חוסר פרנסה.

6. אמצעי סיוע לשיקום

- (א) הוראות תקנות 7 ו-8 לתקנות להוכחת חוסר פרנסה יחולו, בשינויים המחוייבים, גם לענין תקנות אלה.
- (ב) לענין תקנה 7 לתקנות להוכחת חוסר פרנסה, במקום "אישור מאת הלשכה" קרי "אישור מאת פקיד השיקום".

7. השם

לתקנות אלה ייקרא "תקנות התגמולים לנפגעי פעולות איבה (כללים להוכחת חוסר פרנסה), התשל"א-1971".

כ"ו בתמוז התשל"א (19 ביולי 1971)

יוסף אלמוגי

שר העבודה